

به عنوان نخستین سؤال، فلسفه پوشش و حجاب، چه از منظر اسلام و چه از سایر جهات را توضیح دهید.

ما باید قبل از بحث حجاب، موضوع پوشش انسانی را مطرح کنیم. همانند حجاب که یک بحث فراجنسیتی است، پوشش هم موضوعی فراجنسیتی تلقی می‌شود. شاید بتوان این‌گونه گفت که تنها موجودی که لباس ندارد و لباسش را باید خودش تمهید و طراحی کند، انسان است. بالاخره تمام جانداران به نوعی با پشم و کرک و مو و پولک و پر و… به‌صورت پوشیده آفریده شده‌اند و لباس طبیعی دارند. این مطلب هم بر می‌گردد به واقعیتی مشترک که در تورات و انجیل و قرآن، بدان اشاره شده که انسان با خوردن از میوه ممنوعه، لباس بهشتی خود را از دست می‌دهد و بالاچار با برگ‌های درختان بهشتی خود را می‌پوشاند و به دلیل عدم لیاقت تداوم حضور در بهشت، سه کره خاکی تبعید می‌شود. جالب این‌جاست که انسان برای بازگشت به همان بهشت موعود پس از مرگش نیز نیاز به لباس مناسب دارد و این همان فرآزی از قرآن کریم است که در آیه ۲۶ سوره اعراف می‌فرماید «وَلِبَاسٍ تَلْقَوْنَ ذَٰلِكُمْ…».

پوشش انسان به جهت قدرت اراده و اختیار آدمی، اگر در جهت عقابلیت باشد، نوعی پاداش محسوب می‌شود اما اگر در خلاف جهت عقل

حرام سیاسی‌دانستن **کشف حجاب** یعنی اینکه هدف، اصل نظام است. بسیاری می‌گویند که در چنین قضایییی نباید جلوتر از رهبری حرکت کرد در حالی که فقط در استراتژی است که نباید جلوتر از زعیم حرکت نمود و نه در بحث اقدام.

و منطبق حرکت کند، جز بهرنگی و گام نهادن در مسیر لباس‌های نامتعارف و نامتناسب، ثمر دیگری نخواهد داشت.

به عبارت بهتر، پوشیدگی، هُنر مستوریِ توحیدی برای انسان‌های موحِد است و به همین دلیل است که در تمامی احواد آسمانی، پوشیدگی رمز بندگی است که هم در عبادت دیده می‌شود و هم در تعاملات اجتماعی. تمایل انسان به پوشیدگی، نیازی فطری است و اگر کسی از پوشاک مناسب‌گریزان باشد، چنین شخصی در قواعد تمدنی و فرهنگی و انسانیّت، دچار اختلالات روحی، روانی و اخلاقی شدید است.

با این مقدمه، وقتی مقوله پوشیدگی جزو نیازهای مبرم بشریت به‌شمار می‌آید، حال حجاب تعریف مخصوص خود را خواهد داشت. حجاب را باید این‌گونه تعریف کرد که پوشاک مناسبی است که فرد را از آسیب‌های مختلف فرهنگی و اجتماعی محافظت می‌کند.اصل حجاب مرتبط با حیطه‌های تعاملی و اجتماعی است. حال این سؤال حادث می‌شود که رابطه حجاب با حجاب و جنسست و اینکه آیا حجاب تضمین‌کننده عفاف است و بی‌حجابی منجر به طرد عفاف می‌شود؟ پاسخ به این پرسش‌ها این است که کارکرد حجاب، تسهیلگری بالای ۸۰ درصد است. اگر با بانوان تازه مسلمانی که حجاب را برگزیده‌اند مباحثه کنید، خواهید دید که می‌گویند انگیزه اصلی شان برای انتخاب حجاب، جلوگیری از دست درازی افراد مزاحم و ایجاد مصونیت بوده است. پس حجاب، تسهیلگر و مقدمه برای عفاف است.

فلسفه عفاف و حجاب همان نگاهی است که قرآن کریم در آیه ۵۹ سوره احزاب می‌فرماید

مرد از دامان زن به معراج می‌رود و خدای ناکرده اگر این دامان، آلوده به هرزگی و تَبْرَج شود، نه تنها خانواده و شهر و کشور بلکه جهانی بر باد نیستی خواهد رفت. دشمن اگر تا دیروز با جنگ و ترور و تحریم به میدان آمده بود، امروز با سلاح عفاف زدایی و بمب کشف حجاب به مصاف انقلاب اسلامی آمده است. سؤال این‌جاست که به راستی چه شده است که از تابستان ۱۳۱۴ و قیام جانانه غیرتمندان مشهدی علیه کشف حجاب رضاخانی، رسیدیم به تابستان ۱۴۰۱ و اغتشاشگری با شعار فریبنده «زن، زندگی، آزادی»!؟

فقط و فقط در قالب پوششی می‌بیند و آن را تنها به لباس تقلیل داده است.

حجاب یک استاندارد مشخص دارد. مثل قوانین راهنمایی و رانندگی که رفتار رانندگان در آن کاملاً تعیین شده است. حجاب نه تنها در حیطه حقوق شهروندی دسته‌بندی می‌شود بلکه بالاتر از آن یک حق الهی و حق الناس است. چرا تاکید اصلی شهدای ما در وصیت نامه‌هایشان بعد از ولایت مطلقه فقیه، بر موضوع حجاب متمرکز است؟ این یعنی اینکه آنان در مقام معرفت به درکی از حقایق رسیده‌اند که به صورت علی‌الافتاق بر اصل حجاب اصرار دارند. این همان سنگری است که امروز می‌بینیم دشمن به طور جدی بر روی آن دست گذاشته است؛ چون به قول «فرانتس فانون» (نویسنده فرانسوی) اولین اقدامی که استعمار فرانسه در الجزایر صورت داد، تلاش برای از بین بردن حجاب بود و هر چه بدن زن الجزایری را بیشتر عریان کرد، چنگال استعمار بیشتر به حلقوم الجزایر فرو رفت.

آیا تاکید بر «قانون بودن حجاب» نافی حق آزادی پوشش بانوان است؟

مشکل ما در فقیه حجاب در کشور ناشی از افراط و تفریط در برهه‌های گوناگون است. مثلاً ما در دوران نخست‌وزیری میرحسین موسوی، رنگ‌های تیره به عنوان رنگ‌های اسلامی مطرح می‌گردند. در حالی که اینها اگرچه رنگ حجاب محسوب می‌شوند اما رنگ‌های اسلامی نیستند. از سوی دیگر، افرادی هم وجود دارند که مصداق این فراز از آیه ۱۱۵ سوره طه محسوب می‌شوند «وَلَمْ يَجِدْ لَهُ مِزْمًا…». سؤال این‌جاست که آیا وزیر، وکیل، مسئول و مدیر کلی که همسر دخترش به اشکال مختلف دچار اختلالات پوششی و سبک زندگی است، می‌تواند در مسیر حجاب و عفاف حرکت کرده و با عزمی جزم در آن ثابت قدم باشد؟! آ‌یا کسانی از مسئولین ذی‌ربط و بی‌ربط که دلبسته به عمق مفاهیم دینی نیستند و چشم و دست و دامانشان به هرزگی افتاده، می‌توانند جریان شایسته‌ای برای اجرای قوانین اسلامی، من جمله حجاب و عفاف باشند؟!

من نمی‌گویم همه افراد ذخیل در این حوزه، این‌گونه‌اند اما باید جست‌وجو نمود و پیدا کرد افرادی که چسب لای چرخ اجرای احکام اسلامی در این کشور گذاشته‌اند. بنده سالیان متمادی به‌عنوان نماینده برخی دستگاه‌ها در جلسات عفاف و حجاب شرکت می‌کردم و همیشه این‌گونه محافل را به شکل جریانی اِیتر می‌دیدم. به نظر شما فردی که در سفرهای خارجی خود، انواع الودگی‌های به اثبات رسیده داشته و پرونده‌اش کماکان در نهادهای امنیتی کشور مفتوح است، می‌تواند به‌عنوان نماینده عفاف و حجاب یک دستگاه، مجری خوبی در این زمینه باشد؟!

نظر تان راجع به لایحه عفاف و حجاب چیست؟

درخصوص لایحه عفاف و حجاب، اگر نخواهیم آن را نوعی خیانت یا جابجایی تلقی کنیم، باید بگوییم که مملو از کج‌فهمی نسبت به دین، اسلام و انقلاب است. شما وقتی قانون الهی را به یک رفتار شهروندی تقلیل می‌دهید در واقع در حال اجرای سند منحوس و ضداسلامی ۲۰۲۰

استاد پوچ‌گرایی که یکسره در حال تشویق دانشجویان به سمت رویه‌های ضد دینی است و بابت هر دانش‌جویی که به آن پیوی مرزها مهاجرت می‌دهد، پورسانت دریافت می‌کند؛ اصولاً چرا برای چنین فردی، بحث «حجاب و عفاف» باید مسئله باشد؟!

هستید. این لایحه بیشتر مشوق بی‌حجابی اجباری است تا صیانت از عفاف و حجاب! معارف‌ای برای هر زن در اجتماع، مانع هرگونه تاثیرپذیری از افرادی خواهد شد که افکاری مریض و آزارگر دارند.

در پاسخ به افرادی که اصل حجاب را به حیطه شخصی و آزادی‌های فردی تقلیل می‌دهند، و حیطه اجتماعی آن را در نظر نمی‌گیرند، چه باید گفت؟

در فرهنگ اسلامی، حجاب در بستر اجتماع تعریف می‌شود و اصلاً حجاب به غیر از حضور اجتماعی، بی‌معنی است. در گذشته شبهه می‌کردند که حجاب مانع کارکرد اجتماعی زنان می‌شود، اما در حقیقت سزنا را از انتهای آن می‌نواختند چراکه اصلاً حجاب برای حضور اجتماعی زن است. از منظر اسلام، بانوی مسلمان قرار نیست که مثل آیین زرتشت یا آیین یهود در بستوی خانه باشد بلکه باید در نقش یک کنشگر و فعال اجتماعی ظاهر شود. آن کس که می‌گوید حجاب من در چارچوب رفتار فردی من است، کاملاً درست می‌گوید چون ذهن او، حجاب را

دانشگاه

Daneshgah@Kayhan.ir

اکنون که غبارهای فتنه حیازدایی از بانوان فرونشسته و صحنه از همیشه شفاف‌تر شده، فرصت واکاوی و تحلیل فرا رسیده است. به همین بهانه و به مناسبت روز عفاف و حجاب، گفت‌وگویی با سرکار خانم دکتر «فروغ نیلچی‌زاده» دین پژوه، کارشناس حوزه زنان و خانواده و از اساتید برجسته حوزه و دانشگاه داشته ایم. آنچه می‌خوانید، ماحصل مصاحبه اختصاصی صفحه دانشگاه روزنامه کیهان با استاد نیلچی‌زاده است که نظر خوانندگان فرهیخته را بدان جلب می‌کنیم.

گفت‌وگوی اختصاصی کیهان با خانم دکتر «نیلچی‌زاده» دین‌پژوه و استاد حوزه و دانشگاه

کاشفان حجاب با پیامک‌بازی و جرایم غیر بازدارنده متنبه نمی‌شوند

مصاحبه از: محمد زندی |

در زمره مسلمانان مسجد ندیده و قرآن نخوانده و حسین نشناخته، دست‌نبدی کرد!ایشان مقهور جنگ روایت‌ها و پروپاگاندای دشمن هستند که این حجم عظیم جمعیت متدین حاضر در راهپیمایی‌های ۲۲ بهمن و نمازهای عید فطر و راهپیمایی عید غدیر را نمی‌بینند. همین‌جاست که حضرت آقا می‌فرمایند «آتش به اختیار». یعنی آن‌قدر فاصله و شکاف بین فرمانده و مسئولین وجود دارد که سربازان ولایت باید مستقیماً پیام را از خود فرمانده سالیان متمادی به‌عنوان نماینده برخی دستگاه‌ها باید مراقب بود که در چنین عملیات‌هایی آب همیشه این‌گونه محافل را به شکل جریانی اِیتر می‌دیدم. به نظر شما فردی که در سفرهای دولتی و پرونده‌اش کماکان در نهادهای امنیتی کشور مفتوح است، می‌تواند به‌عنوان نماینده عفاف و حجاب یک دستگاه، مجری خوبی در این زمینه باشد؟!

حتی در میان برخی حوزویان ما هم دیده می‌شود. مثلاًطلبه خواهر ما نمره درس کلامش در میبحث توحیدی را بیست می‌گیرد اما در حوزه اجرایی و سبک زندگی، طلبگی را صرفاً در حد یک مدرک تحصیلی تلقی می‌کند و با توحید عملی بیگانه است.

آیا رعایت حجاب تنها مختص جامعه زنان است و مردان در این خصوص سهمی ندارند؟

حجاب تنها مختص به زنان نیست و طیف مردان را نیز در بر می‌گیرد. خداوند متعال در قرآن کریم به زیبایی از حجاب مردان سخن به میان می‌آورد و سخت‌ترین بخش حجاب را مخصوص آقایان می‌داند. در آیه ۳۰ سوره نور آمده «قُلْ لِلْمُؤْمِنِينَ يَتُضَوْنَ مِنْ آبْتَارِهِمْ…» یعنی به مردان مؤمن بگو تا چشم‌ها را بپوشند. همان موضوعی که امروز به دروغ می‌گویند که کوروش گفته است حجاب زنان مملکت من، پشتِ پلک مردان نهفته است؛ درحالی‌که این آیه قرآن است! این قرآن است که می‌گوید بخش اصلی حجاب پشتِ پلک مردان است؛ چون قرار نیست یک بانو به خاطر راحتی یک مرد، حجاب کند؛ بلکه برای آزادی عمل خودش لازم است تا خود را بپوشاند. حجاب اصیل شامل پنج محور کلی است که در دسته مدیریت‌های خوبشتن، طبقه‌بندی می‌شوند و مراعات آن برای هر دو جنس لازم است. اول «مدیریت فکر و دل»، دوم «مدیریت چشم»، سوم «مدیریت گفتار»، چهارم «مدیریت رفتار» و پنجم «مدیریت بدن» یا همان هُنر مستوری.

وضعیت پوشش و رعایت حجاب در دانشگاه‌های کشور را چگونه ارزیابی می‌کنید؟

ما در یک محیط آموزشی، ار کانی برای تعلیم و تربیت داریم. کتاب، استاد، شاگرد، محیط و قواعدی فلان کتاب دانشگاهی را چه نظر اختلالات عظیمی را ملاحظه می‌کنیم و این نظام‌واره، بنگارچگی خود را در حیطه لزوم حفظ پوشیدگی از دست داده است. وقتی دانشجوی ما برای گرفتن نمره، با گفتار و رفتارهای غلط از سوی اولیای دانشگاه مواجه می‌شود، چه توفقی می‌توان داشت که در چنین محیطی، مسئولین دانشگاه در برابر بدحجابی قدِ عَلمِ کنند؟!

مشکل ما آن‌جایی است که در نظر نمی‌گیریم، فلان کتاب دانشگاهی را چه کسی تدریس می‌کند؟ استاد معلوم‌الحال، پوچ‌گرا و بی‌هویتی که یکسره در حال تشویق دانشجویان به سمت رویه‌های ضد دینی، ضد الهی و ضدایرانی است و بابت هر دانشجویی که به آن سوی مرزها مهاجرت می‌دهد، پورسانت دلاری دریافت می‌کند؛ اصولاً چرا برای چنین فردی، بحث «حجاب و عفاف» باید مسئله باشد؟!

اتفاقاً مسئله اصلی ما «حجاب» نیست بلکه «عفاف» است. ما از حجاب دفاع می‌کنیم تا عفاف را پابرجا نگه داریم. آن کسانی که امروز دارند علیه حجاب قدم بر می‌دارند، اتفاقاً مشکل‌شان حجاب نیست بلکه عفاف است. بیچاره افرادی که از این نیت آگاه نباشند و آن را نفهمند. قصه این جماعت، هدف قرار دادن عفاف و پرورش نسل حرام لقمه و حرام زاده‌ای است که در جنگ نهایی علیه موعود (عج، نه تنها عضوی از سپاه شیطان

صفحه ۷

پنج‌شنبه ۲۲ تیر ۱۴۰۲

۲۴ ذی‌الحجه ۱۴۴۴ – شماره ۲۳۳۴۷

سلامت سناز دانشگاه‌ها شدند و از آسیب‌ها در امان ماندند.

کلیدواژه‌هایی نظیر «چهارشنبه‌های سفید» و «آزادی‌های بوشکی» نشان از این حقیقت داشت که در حال حاضر تمام تمرکز دشمن بر هدف قرار دادن بانوی مسلمان ایرانی معطوف است. چرا تغییر نگرش در بین زنان ایرانی برای دشمن تا این‌اندازه مهم است؟

در پاسخ به این سؤال ما ابتدا باید بین تساوی جنسیتی و عدالت جنسیتی تمایز قائل باشیم. دشمن در یک مغالطه و شعبده بازی آشکار، بحث تساوی جنسیتی را به‌جای عدالت جنسیتی مطرح می‌کند. اینکه زنان هم می‌توانند وزنه‌برداری کنند، هم باکبان و فنگر باشند، هم در معدن فعالیت کنند و… از جمله انگاره‌هایی است که می‌خواهد از زن، یک مرد بدلی بسازد. ما باید بدانیم که جنس زن، ضمانت‌خداست و اگر این امتداری به خیانت کشیده شود، نسل و تمدن بشری، توامان از بین رفته و ساقط خواهد شد. «هاپلنوتون بناپارت» اگرچه از جمله کشورگشایان منفور در تاریخ است اما سخن حقی از خود به یادگار گذاشته به این مضمون که «زنان با یک دست گنواره کودکان‌شان، و با دست دیگر کره زمین را می‌گردانند» و با این حقیقت است که اگر خدای ناکرده زن تباه شود،

مسئله اصلی ما «حجاب» نیست بلکه «عفاف» است. ما از حجاب دفاع می‌کنیم تا عفاف را پابرجا نگه داریم. آن کسانی که امروز دارند علیه حجاب قدم برمی‌دارند، اتفاقاً مشکلشان حجاب نیست بلکه عفاف است.

کل بشریت تباه خواهد شد و به همین خاطر است که خداوند، خامیت را به حضرت زهرا (سلام الله علیها) می‌سپارد؛ یعنی «خاتمه» به «فاطمه» است نه شخصی دیگر ولو از جنس مرد. **امام خاتمه‌های (مدظله) به صراحت از حرام شرعی و حرام سیاسی بودن پدیده شوم کشف حجاب سخن گفتند. به نظر شما متولیان امر چگونه باید در تحقق این فرمان صریح معظله بکوشند؟**

اول باید مشخص شود که چرا حضرت آقا عبارت «حرام سیاسی» را برای کشف حجاب به‌کار بردند و برای آن برندسازی کردند؟ معنی و مفهوم آن این است که امروز بیش از هر زمان دیگر، توک پیکان حرم‌لهای زمان، بر گلوگاه حجاب زن ایرانی نشانه رفته است. با این تلقی، اگر امروز کسی کشف حجاب کند، نباید بگوید که در حیطه رفتار شخصی مرتکب خطا شده ام و نه‌اینجا جریمه اش را پرداخت خواهیم کرد! این سخن حضرت آقا، تیر خلاصی به لایحه عفاف و حجاب بود که پوشیدگی را به عنوان یک «رفتار شهروندی» می‌بیند درحالی‌که ولی عهده، از آن در حکم «حرام سیاسی» یاد می‌کنند.

متأسفانه در حال حاضر بسیاری از مسئولان و مجموعه‌های ذخیل در کشور، تحرک لازم برای فعالیت مؤثر در زمینه عفاف و حجاب را ندارند و این انفعال سه دلیل عمده دارد. اول، گرفتار آمدن در دام «ثنوری فوربانه آپیز». دوم، خستگی و وادادگی، و سوم که اتفاقاً بخش عظیمی هم جزو این دسته محسوب می‌شوند. خودی‌های ولایتمداری هستند که به انتظار انگشت اشاره و استجاره از رهبری نشسته‌اند.

در همین ارتباط، اخیراً در تحقیق میدانی که

آنهايي که عمل به دستورات دینی را معطل عده و عُدّه و کثرت جمعیت می‌کنند را می‌توان در زمره مسلمانان مسجد ندیده و قرآن‌نخوانده و حسین‌نشناخته، دست‌نبدی کرد! ایشان مقهور جنگ روایت‌ها و پروپاگاندای دشمن هستند.

از حدود هزار نفر از افراد کشف حجاب کرده در پایتخت صورت گرفته، بسیاری از آنها گفته‌اند که انگیزه اصلی آنها از بی‌جوابی، تجربه واکنش سایرین و البته برآورد و تست تحمل و تاب‌آوری حاکمیت است. خُب وقتی می‌بینیم که هیچ اقدام سلبی و نهی از منکر صحیحی در این زمینه رُخ نمی‌دهد، دیگران هم به ارتکاب این حرام سیاسی ترغیب خواهند شد.

حرام سیاسی‌دانستن کشف حجاب یعنی اینکه هدف نهایی قانون شکنان، ولایت فقیه و اصل نظام است. بسیاری از به اصطلاح خودی‌ها می‌گویند که در چنین قضاییی نباید جلوتر از رهبری حرکت کرد درحالی‌که فقط در استراتژی است که نباید جلوتر از زعیم به پیش رفت و نه در بحث اقدام. در اقدام و عمل، باید همواره جلوتر از رهبری بود چنان‌که بیشتر حضرت آقا، فرمان آتش به اختیار را صادر نموده‌اند.

از اینکه پاسخشجویی سوالات صفحه دانشگاه کیهان بودید، سپاسگزاریم. بنده هم از شما تشکر می‌کنم و برای مخاطبان آرزوی موفقیت دارم.

